

General | | Actualitzat el 13/05/2021 a les 07:38

Com puc saber si el meu fill/a té problemes sensorials?

Què és el desenvolupament sensorial i per què és tan important per les criatures

[inicicentrareport]Hi ha criatures que no suporten determinades textures, que fins i tot tenen arcades quan proven alguns aliments, criatures que **no suporten les etiquetes, els petons o anar descalç per la platja**. També n'hi ha que tenen la necessitat de xocar constantment amb tot, tocar-ho tot, olorar-ho tot.

L'any 1973 la terapeuta i doctora en neurociències **Jean Ayres va desenvolupar la Teoria de la integració sensorial**, una teoria que descriu el procés neurològic que integra totes les sensacions que experimentem al nostre cos així com estímuls de l'exterior (vista, olfacte, gust, oïda, tacte, gravetat o posició), que rebem de manera continuada.

"El desenvolupament sensorial forma part del desenvolupament neurològic dels infants", ens explica **Bàrbara Viader Vidal, directora del CEIB** (Centre d'Estimulació Infantil de Barcelona). "És essencial per adquirir unes bones bases de maduració i de maduresa neurològiques, que ajudin a **desenvolupar aspectes de la coordinació motriu, l'esquema corporal, l'atenció el llenguatge o l'aprenentatge**"; ens diu.

Segons explica, també és essencial per aconseguir un benestar i un equilibri en el dia a dia. "Quan hi ha dificultats sensorials, **els infants pateixen** de manera agressiva situacions quotidianes, i poden créixer amb la sensació que l'entorn és hostil, o que alguna cosa en ells no funciona bé.

"Són moltes les manifestacions que hi poden haver quan hi ha una alteració de les capacitats sensorials. Sovint a l'inici s'observen dificultats en la regulació del nivell d'alerta: **infants molt irritables o molt buscadors d'estímuls**. Infants poc conscients dels estímuls que els envolten, infants molt inactius, infants amb moltes pors, evitadors d'estímuls bàsics...", explica.

Més endavant es poden observar dificultats en la conducta, en l'atenció, en el llenguatge i/o en la coordinació motriu. Quan creixen aquestes **dificultats de coordinació** ja són més evidents, igual que les dificultats de precisió motriu fina, de llenguatge o comunicació, de conducta, d'atenció o d'aprenentatge.

"Tot plegat pot tractar-se senzillament d'una alteració madurativa o pot tractar-se d'una alteració d'altres diagnòstics com el TEA, alteracions neurològiques o genètiques", assegura. **I tot i que es pot detectar als primers mesos de vida el més habitual és que es detecti a partir dels 3 anys.**

"Als Estats Units es parla d'aproximadament **un 15% de les criatures** pateixen algun tipus d'alteracions d'aquesta mena", explica.

Aquests són alguns dels **senyals que sovint les famílies solen comentar** sobre els seus fills i filles amb dificultats d'aquesta mena:

[GotaVerdaPle]El meu fill/a **no suporta les etiquetes** de la roba, ni determinades textures.

[GotaVerdaPle]**Odia que li fem pessigolles**. No tolera els petons. Es posa molt nerviós quan li

tallem les ungles o els cabells.

[GotaVerdaPle] El meu fill/a és molt irritable, **plora de seguida**, tot li molesta. Només està tranquil quan li donem moviment molt intens i fort!

[GotaVerdaPle] La meua filla/fill té **pànic al moviment**. Li fan por les alçades, la velocitat, els llocs oberts a l'aire lliure o els parcs d'atraccions.

[GotaVerdaPle] El meu fill/a és **molt inquiet i mogut**. Sovint no pot parar quiet, però hi ha moments que és capaç d'estar dues hores mirant la tele o mirant un conte.

[GotaVerdaPle] La meua filla/fill té **pànic als sons forts** com els petards, la música o les motos. Si anem a un lloc on hi ha molts sorolls li costa molt estar atenta i es neguiteja fàcilment.

[GotaVerdaPle] El meu fill/a no sap com tocar. **Sempre que ens abraça ens fa mal perquè utilitza molta força**. Trenca les joguines, els animals i els nens fugen d'ell perquè no controla la força que fa. És com si no diferenciés les coses dures de les toves.

[GotaVerdaPle] Sovint la meua filla em diu que les llums brillants **li fan mal als ulls**.

[GotaVerdaPle] La meua filla té moltes **dificultats per vestir-se sola**. Li costa saber per on ha de començar, es posa sempre les sabates del revés, li costa planificar els moviments, ordenar els espais o seguir passos i indicacions.

[GotaVerdaPle] Al meu fill li costa anar en bicicleta de dues rodes, i li costa molt nadar per sobre de l'aigua (sap bussejar molt bé, però no sap moure els braços per fer crol). També **li costa aprendre passos de ball** o seguir el ritme.

[GotaVerdaPle] La meua filla té dificultats per **controlar les seves mans**. Totes les tasques de motricitat fina li costen: escriure, utilitzar forquilla i ganivet, cordar sabates o retallar amb tisores. Li falta força a les mans.

[GotaVerdaPle] El meu fill **cau molt sovint, xoca amb els objectes** i les persones que hi ha al seu voltant. Fins i tot a vegades pensem que no nota el dolor, i moltes vegades gaudeix de la sensació de tirar-se a terra i donar-se cops.

[GotaVerdaPle] La meua filla és molt mala menjadora. Els aliments que mengen els seus companys a ella **li fan fàstic i li produeixen arcades**. Ni tan sols és capaç de tocar el menjar amb les mans.

[GotaVerdaPle] El meu fill **sempre ho està olorant i tocant tot**. Li costa diferenciar on pot posar les mans i on no, i li costa saber quan resulta molesta aquesta necessitat per olorar-ho tot.

Què hi podem fer si els nostres fills/filles presenten aquests senyals?

"No cal fer res en especial. Jugar, **oferir un entorn ric en experiències sensorials, permetre l'exploració, el joc variat** i evitar les pantalles serien alguns dels consells que ens ofereix Bàrbara Viader Vidal. Donar continuïtat a la vida intrauterina també és essencial: el **pell amb pell, portejar, oferir moviment, fer massatges, parlar i cantar**, permetre que estiguin al terra i que es puguin moure lliurement".

En casos ja diagnosticats la teràpia ocupacional també pot ser de gran ajuda.

[ficentrareport]

[enquestaregistre]